

RIZEZ D'ORO Y ES TRES ONSOS

Gabriel Sanz y Olga Sanz

Texto: Gabriel Sanz

Dibuixos: Olga Sanz

Diseño y maquetazión: Publicomp

Edita: Gobierno d'Aragón. Dirección Cheneral de Politica Lingüística

D.L. Z-1509-2017

RIZEZ D'ORO Y ES TRES ONSOS

Gabriel Sanz y Olga Sanz

Al medio d'un bosque flloriu, a una preciosa caseta, viviban tres onsos: el papá, la mamá y l'onset chicot. Un maitino, en fer las camas, llimpiar la casa y preparar de zenar, es tres onsos se'n van ir a paseyar pel bosque.

Al poco de marchar, una nina que se diba Rizez d'Oro va ensopegar con la preziosa caseta, y s'i va azercar.

Se va asomar per la ventana. A l'interior, tot pareixeba ben ordenau y curioso, llimpio como la vena de l'aigua. Sin querir creyer sus pares, la nina va dezidir de entrar-ie.

Rizez d'Oro el va chafardiar tot, tot el va llevar a bando. En va fer una y llarga. Cuan se'n va fartar, va sentir la olorea tan buena que feban las sopas de la cozina. Se va aproximar a la mesa, que ya estaba pllantada, y va veyer que n'i eba tres bols. La uno eba chicot; l'atro, més gran; y un atro, encara més gran.

Rizez d'Oro va tornar a olvidar la educación que sus pares li eban dau, y se va llanzar a tastar la sopa.

Va encomenzar pel bol més gran de toz, pero la sopa estava masa calén. Va tastar el bol mediano, pero la sopa estava chelada como un panizo. A la fin, va tastar el bol més chicot, y la sopa estava como a ella li agradaba: con el caldo templau y l'azeite fén lluminetas. Tot va pasar aván, y sin sentir. Ya en ese podiu venir!

En acabar-se la sopa, Rizez d'Oro se va asentar a la silla més gran, pero eba masa dura pa ella. Tamé se va asentar a la silla mediana, pero la va trobar masa bllanda. Per fin, va dezidir d'asentar-se a la silla més chicota, que li va resultar cómoda.

Pero ixa silla no podeba sostener el suojo peso y, poquet a poquet, l'asiento va ir zedén, asta cruixir y estricallar-se.

Casa mia, cama mia

Alavez, Rizez d'Oro va dezidir de puyar a l'abitación y chitar-se a dormir. Se va chitar a la cama gran, pero eba mui alta. Se va chitar a la mediana, pero eba mui baixa. Se va chitar a la chicota. Qué en eba de tobeta y cómoda, ixa cama! La nina s'i va quedar adormida de repente, como una farnaca.

Tot dormín, i van arribar es tres onsos. En dentrar-ie, papá onso va veyer que la cullera estava dintro del suyo bol, y va bramar:

—Alguno ya ez tastau la mía sopa!

Mamá onso tamé va veyer la cullera dintro del bol, y va exclamar:

—Tamé la mía!

L'onset chicot va dir con voz tremolosa:

—Pos a yo no me'n han dixau ni rifa ni rafa!

Dimpués, es tres van dentrar al salón, y papá onso va bramar:

—Alguno ya tos ez asentau a la mía silla!

Mamá onso va exclamar:

—Tamé a la mía!

Y l'onset chicot va dir con voz aguda:

—Pos a yo se m'han asentau y, pa forro bota, me l'han trencau!

Veyén que no i eba denguno, es tres onsos van puyar a l'abitazión. Se'n queriban asegurar de que el lladre no rodase encara per casa. En dentrar a l'abitazión, papá onso va bramar:

—Alguno s'ha chitau a la mía cama!

Mamá onso va exclamar:

—Tamé a la mía!

Y l'onset chicot va esgañolar:

—Alguno s'ha chitau a la mía, y aquí sigue dormín!

Entre que dormiba, Rizez d'Oro se va pensar que el bram de papá onso eba siu bell tron, y que las queixas de mamá onso eban siu vozes soneadas. Pero es pllosos de l'onset chicot la van despertar.

Se va llevarntar d'un brinco, y va veyer es onsos, mirán-sela. Toz feban cara de prunas agras. Espantada, va escapar enta l'atro costau, va brincar per la ventana abaix y va sallir corrén como una escampilla sin aturar-se ni un momento, como una espurneta, volán.

Rizez d'Oro mai de la vida va tornar a dentrar per las casas
sin demandar primero permiso.

Y cuento contau, per la chuminera entalto se'n ha anau.

ARAGÓN
www.lenguasdearagon.org

 GOBIERNO
DE ARAGON